

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-08363/2014-ERU

V Jihlavě dne 10. září 2014

Č. j.: 08363-3/2014-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-08363/2014-ERU s účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, jako držitelem licence na výrobu a rozvod tepelné energie, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, fyzická osoba podnikající [REDAKCE], se tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie dne 28. března 2013 pozbyl vlastnické právo k zařízení sloužícímu pro výrobu a rozvod tepelné energie (zdroj pod názvem „Kotelna Mánesova“ o tepelném výkonu 2,2 MWt a elektrickém výkonu 0,050 MWt a rozvod tepelné energie v délce 0,22 km) a i přesto v době od 28. března 2013 do 30. června 2013 provozoval zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie a realizoval dodávky tepelné energie odběratelům, přičemž neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu podmínek pro udělení licence uvedených v ust. § 5 energetického zákona a nepředložil o této změně doklad, **dopustil správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.**

II. Podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, fyzické osobě podnikající [REDAKCE], za spáchaný správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona **ukládá úhrnná pokuta ve výši 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 13714.

III. Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, fyzické osobě podnikající [REDAKCE], **ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 13714.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 30. dubna 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, kontrolu ve věci dodržování ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 11. července 2014 Protokol o kontrole č. K012514, č. j. 04122-9/2014-ERU. Účastník řízení neuplatnil vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole žádné námitky. Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. KO-04122/2014-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 9. října 2014, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 08363-2/2014-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil správní orgán v souladu s ustanovením § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Z podkladů shromážděných v řízení lze zjistit, že účastník řízení podniká na území města Moravské Budějovice v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na základě udělených licencí na výrobu tepelné energie č. 310103239 od 25. dubna 2002 a na rozvod tepelné energie č. 320203575 od 26. června 2002. Licence na výrobu tepelné energie zahrnuje zdroj pod názvem „Kotelna Mánesova“ o tepelném výkonu 2,2 MWt a elektrickém výkonu 0,050 MWt. Na licenci na rozvod tepelné energie je vymezeno zařízení pro rozvod tepelné energie v délce 0,22 km.

Účastník řízení byl vlastníkem nebytového prostoru, v němž je umístěn zdroj tepelné energie, rovněž ve vlastnictví účastníka řízení, a venkovních teplovodních rozvodů. Vlastnictví bylo doloženo kupní smlouvou a smlouvou o zřízení předkupního práva ze dne 7. března 2007 uzavřenou mezi účastníkem řízení a městem Moravské Budějovice.

Ve správním řízení bylo dále prokázáno, že se od 28. března 2013 stala vlastníkem tepelných zařízení společnost OSIST, a.s., což vyplývá z „Prohlášení vkladatele o vkladu nemovitosti do základního kapitálu společnosti OSIST, a.s., se sídlem Moravské Budějovice, Srážná 444, PSČ 676 02, IČ 292 93 499“. Realizace převodu majetku na uvedenou společnost dále vyplývá jak z inventárních karet majetku účastníka řízení, tak z inventárního soupisu majetku společnosti OSIST, a.s. Z předloženého dokumentu prohlášení ze dne 22. května 2014 vyplývá, že dne 28. března 2013 byl majetek na ulici Mánesova 1500 převeden do základního kapitálu společnosti OSOST, a.s., včetně veškerých technologií, rozvodů, měřících zařízení se všemi součástmi a příslušenstvím“. Účastník řízení tak vlastní tepelná zařízení na adrese Mánesova 1500, Moravské Budějovice, pouze do 28. března 2013.

Dále bylo ve správním řízení zjištěno, že dodávky tepelné energie uskutečňoval účastník řízení z tohoto zařízení pro 2 odběratele tepelné energie na základě Kupní smlouvy č. [REDAKCE] o dodávce tepelné energie ze dne 1. ledna 2012, uzavřené mezi účastníkem řízení a stavebním bytovým družstvem ZÍTŘEK a Kupní smlouvy č. [REDAKCE] o dodávce tepelné

energie ze dne 19. prosince 2012 uzavřené mezi účastníkem řízení a společností MAME Moravské Budějovice, s.r.o. Přestože účastník řízení již od 28. března 2013 neevidoval tepelná zařízení jako vlastní, nadále tepelná zařízení provozoval a dodával tepelnou energii, a to až do 30. června 2013. Z doložených měsíčních odečtů, podkladů pro fakturaci a účetních dokladů bylo zjištěno, že od 1. července 2013 je tepelná energie oběma dvěma výše uvedeným odběratelům dodávána prostřednictvím společnosti OSIST, a.s., na kterou byla převedena veškerá majetková práva k tepelným zařízením včetně závazku dodávat tepelnou energii ze zdroje „Kotelna Mánesova“, a to na základě Kupní smlouvy č. [REDAKCE] o dodávce tepelné energie a Kupní smlouvy č. [REDAKCE] o dodávce tepelné energie, obě ze dne 12. června 2013.

Účastník řízení tak dne 28. března 2013 pozbyl vlastnické právo k výše uvedenému zařízení a i přesto v době od 28. března 2013 do 30. června 2013 provozoval zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie a realizoval dodávky tepelné energie odběratelům, aniž by Úřadu oznámil skutečnost, na základě jakého práva k energetickému zařízení tuto činnost provádí a tuto skutečnost doložil, přestože je doložení této skutečnosti vymezeno v ust. § 5 energetického zákona jako podmínka pro udělení licence, přičemž z ust. § 9 téhož zákona vyplývá povinnost oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence uvedených v ust. § 5 energetického zákona.

Správní orgán dále zjistil, že v průběhu prováděné kontroly byla na Energetický regulační úřad doručena dne 1. července 2014 žádost účastníka řízení o zrušení rozhodnutí o udělení licence č. 310103239 a č. 320203575 pro podnikání v energetických odvětvích.

III. Právní hodnocení

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a nepředloží o nich doklady nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona. K závěru výše uvedeného ustanovení Úřad upozorňuje, že zákonodárce měl dle Úřadu bezpochyby na mysli, že držitel licence „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence a jedná se tedy o zjevnou písařskou chybu v textu energetického zákona, neboť ust. § 9 odst. 1 energetického zákona stanovuje držiteli licence jako jednu z povinností požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, tudíž je z tohoto ustanovení zřejmé, že držitel licence tuto povinnost poruší tím, že „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 5 energetického zákona přitom vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen spravit Úřad, lze považovat následující údaje: o ztrátě úplné způsobilosti k právním úkonům, o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění

podmínky odborné způsobilosti nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu to, že po pozbytí vlastnického práva k energetickému zařízení sloužícímu k výrobě a rozvodu tepelné energie dne 28. března 2013 neoznámil tuto změnu Úřadu a nepředložil o ní doklad, přestože předmětné zařízení dále provozoval a v období od 28. března 2013 do 30. června nadále realizoval dodávky tepelné energie odběratelům.

Úřad zastává názor, že vzhledem k uvedené zákonem stanovené povinnosti se slovo neprodleně váže k důležitosti této povinnosti, kterou měl účastník řízení bezpodmínečně dodržet a také s ní být dostatečně seznámen. Výkladem pojmu „neprodleně“ se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. října 2008 č. j. 9 Ca 144/2007 – 27, ze kterého vyplývá, že pojem „neprodleně“ je nutno vykládat ve smyslu obecného základu jazyka, v němž znamená „bez zbytečného prodlení“, „ihned“, „okamžitě“, „bez zmeškání“ apod. Lhůtu takto určenou je tak třeba počítat na dny, maximálně týdny.

V daném případě realizace dodávek tepelné energie trvala 3 měsíce, neboť k datu 1. července 2013 se stala dodavatelem tepelné energie namísto účastníka řízení společnost OSIST, a.s., a účastník řízení požádal o zrušení licence na výrobu tepelné energie a licence na rozvod tepelné energie. Správní orgán je tak toho názoru, že takové ohlášení změny podmínku neprodlenosti nesplňuje, protože pokud zákon stanoví, že je držitel licence povinen oznámit neprodleně, musí být tedy žádost podána bezodkladně, bez zbytečného prodlení a bezprostředně poté, kdy rozhodná skutečnost nastala.

Lze proto konstatovat, že tímto jednáním byla účastníkem řízení naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

Správní orgán se dále zabýval otázkou existence materiální stránky správního deliktu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn.: 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V daném případě účastník řízení porušil povinnosti stanovené § 9 odst. 1 energetického zákona. Účelem ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona je zajistit zájem společnosti, aby držitel licence oznamoval změnu podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem je prostřednictvím zákona mj. zajištěno, že licencovaná činnost bude i v době po udělení licence vykonávána pouze na zařízení, ke kterému má provozovatel nějaký zákonem uznaný užívací či vlastnický vztah a pokud by mělo dojít ke změně, bude tato změna rovněž opětovně posouzena. Smyslem tohoto ustanovení je tak mj. zaručit, že nebude udělena licence k výkonu činnosti na zařízení,

kteřé účastník řízení nemůže po právu užívat. Správní orgán proto v jednání účastníka řízení spatřuje jistou materiální nebezpečnost, která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky správního deliktu uvedeného v ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, protože v důsledku jeho jednání nebylo možné posoudit, zda i nadále naplňuje ve vztahu k předmětnému zařízení podmínky stanovené v ust. § 5 energetického zákona pro udělení licence.

Správní úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikty neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení. Ač měl účastník řízení možnost, tak v průběhu řízení žádnou takovou skutečnost netvrdil a neprokazoval.

Správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikty podle § 91 odst. 1 písm. b) a h) energetického zákona, lze uložit podle § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o horní výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu pouze v případě zvlášť závažného protiprávního jednání se závažnými následky. V tomto případě uvažoval správní orgán o uložení pokuty následovně.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu.

Při stanovení pokuty za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona posuzoval správní orgán kritéria podle § 91d odst. 2 energetického zákona, podle kterého se při stanovení výše pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Při posouzení závažnosti správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona správní orgán vyšel zejména z toho, že následek protiprávního jednání účastníka řízení nebyl natolik závažný, když účastník řízení již byl držitelem licence na výrobu tepelné energie a stát takovému subjektu povolení k podnikání v energetických odvětvích již jednou udělil v roce 2002, a to pro zařízení na výrobu a rozvod tepelné energie, které účastník řízení provozoval i nadále poté, co pozbyl vlastnické právo k tomuto zařízení. Účastník řízení tak nadále vykonával licencovanou činnost ve stejném (povoleném) rozsahu a k výkonu licencované činnosti provozoval stále stejné energetické zařízení. Takové jednání má podstatně jistě nižší závažnost, než výkon licencované činnosti v jiném rozsahu, než v rozsahu povoleném, či bez uděleného povolení k podnikání v energetických odvětvích.

V případě doby trvání protiprávního jednání účastníka řízení lze konstatovat, že účastníkem způsobený protiprávní stav trval v době od 28. března 2013 do 30. června, tedy po dobu tří měsíců. K této době přihlédl správní orgán jako ke skutečnosti výrazně polehčující.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování.

Předně je třeba uvést, že s účastníkem řízení bylo v roce 2014 již vedeno správní řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona, a to pod sp. zn. KO-07682/2014-ERU, v rámci kterého mu byla rozhodnutím ze dne 3. září 2014 uložena pokuta ve výši 10 000 Kč za porušení povinnosti měřit, vyhodnocovat a účtovat dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření, neboť od počátku ledna roku 2013 do 12. března 2014 pravidelně neověřoval správnost měření měřicího zařízení tepelné energie, v souladu se zvláštním právním předpisem.

Spáchání více deliktů před vydáním pravomocného rozhodnutí právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně odsouzen či potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel několika skutky opakovaně dopustil naplnění stejné skutkové podstaty. Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se několika skutky dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat: zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční.

Lze lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona. Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční. Podle tohoto ustanovení se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny

sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný a pokud u sbíhajících se správních deliktů je stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich. K použití zásady absorpční při správněprávním trestání za spáchání více správních deliktů projednaných ve společném řízení dochází ostatně také příslušná judikatura či odborná literatura.

Jako závažnější z výše popsaných skutků správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy porušil povinnost měřit, vyhodnocovat a účtovat dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření, neboť od počátku ledna roku 2013 do 12. března 2014 pravidelně neověřoval správnost měření měřicího zařízení tepelné energie, v souladu se zvláštním právním předpisem. Tento správní delikt hodnotí správní orgán jako závažnější zejména proto, že předmětné jednání mohlo mít negativní dopad na odběratele tepelné energie. Správní orgán tak v předmětném správním řízení zohlednil skutečnost, že účastníkovi řízení byla již za výše uvedené jednání uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a dále nízkou závažnost projednávaného skutku a rozhodl o uložení pokuty ve výši 1 000 Kč.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. Protože pokuta byla stanovena ve výši blízké spodní hranici možné výše pokuty, jedná se o držitele licence na rozvod tepelné energie, který je právnickou osobou, dosahující při podnikání v teplárenství tržeb v řádu milionů korun, správní orgán možný likvidační dopad uložené pokuty dále nezkoumal, protože je evidentní, že nastat nemohl.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena ve výši 1 000 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje vzhledem k závažnosti správního deliktu za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Při stanovení výše pokuty bylo současně zohledněno, že účastník řízení na základě kontrolního zjištění požádal o zrušení licence na výrobu tepelné energie a licence na rozvod tepelné energie dne 1. července 2014.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 1 000 Kč, a to za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Eva Dlouhá, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly